

Köszöntés:

Kegyelem nektek és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Kezdő ének: 89.1 – „Az Úrnak irgalmát örökké éneklek...”

Derekas ének: 287.1-7 (372-es dallamára) – „Járuljunk mi az Istennek Szent Fiához...”

Fohász

Szemeimet a hegyekre vetem, honnan jön az én segítségem? Segítségem az Úrtól van, aki alkotta az eget és a földet. Ámen.

Lekció: 1Kor 13,4-8a

Imádság:

Kegyelmes Istenünk a Jézus Krisztus által!

Hálával állunk meg a Te színed előtt! Köszönjük, hogy Te, aki Isten jobbján ülve uralkodsz földön és mennyben meghallod és fontosnak tartod a mi szavunkat és kérésünket is. Köszönjük, hogy bármilyen szükség, vagy teher gyötör bennünket, most mindet a Te jelenlétedbe hozhatjuk. Kérünk, hogy a Te Igéd által újíts meg bennünket! Erősíts Szentlelked által, hogy a Te beszéded hordozzon bennünket, erőt és frissességet adjon nekünk! Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

Igehirdetésre készülő: 152 – „Szent Isten, noha néked...”

Txt: 1Jn 5,6

Bevezetés – mű valódi

Szeretett Gyülekezet!

A karácsony ünnepe senkit sem hagy hidegen. Van, aki tud hozzá kapcsolódni és van, aki csak terhet lát benne. Ahány emberi közösség, annyi elnevezése lehet ennek az ünnepnek. Van, aki a szeretet ünnepének nevezi, hiszen Isten szeretete ölt testet karácsonykor. Mások a család ünnepének tekintik, hiszen a családok ekkor messziről és távolról is összegyűlnek, igyekeznek félretenni a konfliktusokat. Mások egy vallástörténeti megközelítés szerint inkább a világosság születésének nevezik karácsonyt, hiszen a téli nap-éj egyenlőség fordulópontját közelíti meg Jézus születésének ünnepe. Sokan pedig az ajándékozás, a vásárlás nagy lehetőségét, vagy éppen kényszerű terhét látják benne.

Bárhogyan is viszonyulunk karácsony ünnepéhez, fent áll annak a veszélye, hogy pont annak nem nevezzük karácsonyt, ami valójában. Karácsonyt várunk és ünneplünk, de előfordulhat, hogy adventben nem azt várjuk, ami igazán karácsony csodája és titka: mert sajnos lehet karácsonyunk Jézus nélkül is. Ünnepelhetjük úgy a családokat, és a családot megtartó erőt, azaz a szeretetet, hogy megfeledekezünk arról, Aki a testet öltött szeretet. Mert jellemző a mai korunkra, hogy mindenből mű lesz: az igazi mása, valódi ismeret és tartalom nélkül. Lehet így

mű izzónk, mű fenyőnk, mű karácsonyunk, mű ünnepünk, mű családunk és mű Istenhittünk. A valódi karácsonyra, a valódi szeretetre van szükségünk, erre kell várakoznunk. Így a mai igénk a valódi szeretetre irányítja a figyelmünket.

A valódi szeretet megismerhető

Először is azt láttatja meg velünk az ige, hogy a valódi szeretet megismerhető. Ahogyan Pilinszky János mondja: „Mire is várakozunk advent idején? Jézus születésére, arra, hogy a teremtet világban maga a teremtő Isten is testet öltjön. Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént...” Adventben arra várunk, annak a fogadására készülünk, ami már megtörtént, ami már ismert, ami köztudott. János apostol mai igénkben így mondja ki karácsony titkát: „Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött...” János levelében és az evangéliumában is rendkívül hangsúlyos ez a szó: eljött. Jézus eljött. Jánosnál ez a kifejezés behelyettesíthető az evangélium helyére: az az örömhír, hogy eljött. Köztünk járt, lakott: a maga kora látta, tapintotta, tapasztalta Isten testet öltött szeretetét. Az advent szavunk is ezt jelenti: adventus domini – az Úr eljövetele. Advent tehát Arról szól, aki eljött, aki ezáltal megismerhető.

Nem füveskönyvekre, regényekre, és az önmagukat beavatottaknak nevező lelki emberek kijelentéseire van szükségünk ahhoz, hogy megismerjük a szeretetet, hanem Jézusra. Mert Ő eljött: Ő ezáltal megismerhető és benne ismerhető fel teljességében a valódi szeretet. Sőt, ami még nagyobb kockáztatásra és változtatásra hív bennünket: Jézus Krisztus – a testet öltött szeretet – nemcsak megismerhető, de követhető is. Pál apostol is, az imént hallott szeretethimnuszban a Jézustól tanultakat írja le: „A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.” Ez a valódi szeretet Ő jött el közénk: az Ő fogadására készülünk adventben.

1. hogyan jött el? – víz által: szolgálattal

Mai igénk pedig kifejti, hogy hogyan is jött el közénk a valódi szeretet? János első állítása az, hogy a víz által. Mind a négy evangélium beszámol arról, hogy Jézus megkeresztelkedik a Jordán folyó vizében Keresztelő János által. Minden evangéliumban azt látjuk, hogy a megkeresztelkedésével kezdődik Jézus szolgálata. Ahogyan jön ki a vízből, egy galamb formájában Jézusra száll a Szentlélek és belekezd abba, amiért eljött: hogy megmutassa, követhetővé tegye a szeretetet. Jézus tehát víz által jött el, azaz szolgálni jött el.

A szeretet így nem más, mint szolgálat. A szeretet nem egy érzés, hanem egy döntés, méghozzá a másik javára való döntés. Fülünkbe csenghet Jézus szava: szeresd felebarátodat, mint magadat! Nem egy érzésre szólít itt fel bennünket az ige, hogy mindenkit lángoló szenvedéllyel kell szeretnünk vagy mély hálát és elkötelezettséget kell táplálnunk mindenki iránt. Szeretetet kér, azaz szolgálatot: hogy úgy szolgáljuk és szeressük a másikat, ahogyan azt mi magunknak is szeretnénk. Ahogyan Páltól hallottuk: a szeretet nem keresi a maga hasznát. Jézus szolgálata erről szólt: hogy gyógyítással, tanítással, példaadással a másik

hasznát kereste. Erre mondja rá az Atya mennyei hangja Jézus küldetésének a kezdetén, hogy „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” (Mt 3,17b)

Adventben készülődünk: hogy mi is fogadni tudjuk, követni tudjuk Azt, Aki eljött. Mi magunk is gondoljuk át szeretetünk helyét, irányát. Milyen mértékben hallgatunk csak az érzelmeinkre, amikor azt mondjuk, hogy szeretlek. Van-e mögötte döntés vagy csak pillanatnyi könnyedség és öröm, biztonságérzet? A döntés nélküli szeretet nem szolgáló szeretet és nincs sok köze ahhoz, amit Jézus megtestesít. Ha a szeretetünk, a szolgálatunk nem egy döntés, akkor bizony az élet nehezebb perceiben azt fogjuk mondani, hogy „kiszorítottam a férjemből, feleségemből, már nem öröm a másikkal lenni, már mást szeretek...” A szeretet tehát nem más, mint szolgálat.

De van sajnos egy veszélye is annak, ha a szeretetünk szolgálat. Mert sajnos nagyon könnyű belefásulni a szeretet-szolgálatba. Eleinte lelkesedünk és mindent elvállalva lendülettel végezzük a feladatainkat: legyen az családban, munkahelyen, vagy éppen gyülekezetben. Azonban a segítségadásba a legkönnyebb belefásulni és kiégni. Olyan sok egészségügyi dolgozóval találkozni, akik kezdetben szolgálatként, hivatásként vágta bele a munkájukba, mára pedig már csak rutinszerű pénzszerzési lehetőséggé vált a munkavégzésük. De nemcsak az egészségügyre igaz ez: fennáll ez a veszély minden segítő hivatásnál, és végeredményben fennáll minden szeretet-szolgálatot teljesítő hívőnél is. Nem kell ehhez diakónusnak lennünk, vagy részt vennünk a gyülekezet diakóniai munkájában elég, ha a magunk helyén, a családban, a munkahelyünkön krisztusi lelkülettel szeretnénk szolgálni, szeretettel végezni a feladatunkat. Akkor mindig minket fognak terhelni, és így sajnos a szeret-szolgálat túlterheltté is válhat.

A keresztyének szolgálatban, szeretetben való kiegészére és túlterhelésére kapunk a Szentírásból tanítást. Igen, Krisztust kell követnünk a szolgáló szeretet útján, de a szolgálatnak mindig kölcsönösnek kell lennie. Pál apostol a galatákhoz írt levelében mondja a következőket: „Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal 6,2) Legalább nálunk, a gyülekezet közösségében kellene az működjön, hogy kölcsönösen, egymást különbnek tartva (Fil 2,3) egymásnak is szolgálunk, egymást is egy döntés és nem szimpátia alapján szeretjük és fogadjuk el. Adventben tehát készülődünk, várakozunk: ha úgy tetszik formálódunk és változunk egyéni és közösségi szinten is, hogy fogadni és követni tudjuk Jézust, valamint hódoljunk a testet öltött Szolgáló Szeretet előtt.

2. hogyan jött el? – vér által: szenvedéssel

János apostol mai ígénkben azonban hangsúlyosan hozzáfűzi, hogy nemcsak szolgálni jött el Jézus, hogy nemcsak víz által jött el, hanem vér által is. Míg a víz Jézus küldetésének a kezdetét jelentette, addig a vér az Ő váltságművének a megpecsételését: a kereszthalált. A szeretet tehát nemcsak szolgálat, nemcsak egy döntés, hanem benne van az önfeláldozás lelkülete is. De miért hangsúlyozza ezt ennyire János apostol? És miért szükséges, hogy mi is ismételten kimondjuk és meghalljuk, hogy a valódi szeretet önfeláldozó szeretet?

Azért, mert János idejében felütötte a fejét egy olyan tévtan, ami szerint Jézus életéből csak a tanítása a hangsúlyos. Amikortól kezdve a Szentlélek rászállt és megkezdte szolgálatát

egészen odáig, hogy elítélik. A hamis tant vallók szerint Isten tervében nem szerepel a kereszthalál. Isten megváltja az emberiséget, de inkább a tanítás és a lelki bölcsesség követése által, nem pedig a keresztfá áldozata révén. Nem is gondolnánk milyen meghatározó lehetett ez a kiszakadó közösség, akik nem fogadták el Jézus kereszthalálát. Pedig János levelében és az evangéliumban éppen ezért a tévúton járó közösségért is harcol: őket is megcélozza, hogy megértsék és ne feledjék el, hogy Jézus szolgálatához és szeretetéhez a keresztt is hozzátartozik.

Hadd fordítsam le ennek a tévtanításnak a lényegét a mai viszonyokra. Ha Jézus szeretet-szolgálatából kihagyjuk a kereszthalálát, a vér általi eljövételt, akkor nincs bennünk teljes szeretet. Akkor azt mondjuk ugyan, hogy szeretjük a másikat, fontos számunkra a másik, de áldozatot, azt bizony nem hozunk a másikért. Ha csak ilyen szeretetünk van, akkor olyanok leszünk, mint a hamis barát, aki folyton azt hajtogatja, hogy rá lehet számítani, amikor pedig tényleg az ő segítségére lenne szükség, akkor pedig tétlen marad.

Jézus szeretete az áldozat terén azonban nem utánozható, nem követhető: az Ő áldozata váltság a világ bűnéért. Enélkül az áldozat nélkül a világnak nem lenne sok esélye arra, hogy kedvessé lehessen Isten előtt. A mi szeretetünk áldozata ezért más értelemben, más dimenzióban kell érvényre jusson. A mi szeretetünk áldozatvállalása lemondást jelent. Ez az áldozathozatal jelenthet anyagiakat, de gondoljunk most egy sokkalta nehezebb kérdésre. Áldozathozatalt jelent lemondani az igazságunkról. Lemondani arról a jogunkról, hogy más hibáját, vétkeit őrizgessük, megtartsuk és az érte járó büntetést fenntartsuk. Lemondani a sértettségünkről a másik épülése, helyreállítása érdekében az az igazi és nehéz áldozat. Megbocsájtani a másiknak a legnagyobb áldozat. Krisztus áldozata is Istent és embert békített ki egymással. A mi áldozatunk, lemondásunk pedig az emberek között hozhat békét. Mert a szeretethimnusz tanúsága szerint a valódi szeretet „mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.” Részünkről áldozatosan szeretni azt jelenti, hogy megbocsájtunk.

3. bizonyosságunk van: Lélek által

Sőt: János apostol Jézus eljövetelének kettősségéhez kapcsolja a Szentlélek tanúságát. Jézus víz és vér által jön a világba: szolgáló és áldozatos szeretettel: e kettő tanúskodásában ismerjük fel a Szentlélek által, hogy Ő valóban Isten Fia. Sőt: a víz és a vér két sákramentumunkra való utalás is. Ahogyan Kálvin mondja: Isten a Szentlélek által van jelen a keresztség és az úrvacsora sákramentumában. A Lélek tanúskodik nekünk Jézus áldozatáról a látható jegyekben: a vízben, a bor kitöltésében és a kenyér megtörésében. A mi adventünk erről is szól: hogy a sákramentumokban a Lélek által közeledő Úr fogadására is készülünk.

Összefoglalás

Összefoglalva tehát: törekedjünk arra, hogy valódi karácsonyunk legyen, amiből nem hagyjuk ki Jézust. Benne ismerjük meg a testet öltött szeretetet. Az igazi szeretetet szolgálatkész és áldozatkész. Úgy készülünk az Ő eljövetelére, ha mi magunk is a magunk helyén: családban, munkahelyen, gyülekezetben szolgáló és áldozatos szeretettel fordulunk egymáshoz. Víz és vér: szolgálat és áldozat: keresztség és úrvacsora: mind a Lélek által tanúskodik arról, hogy Isten Fia valóban eljött. Isten tegye áldottá a mi készülődésünket! Ámen.

Ráfelelő ének: 247.6 (89. zsoltár dallamára) – „Boldog nép az, amely imád ily felséget...”

Imádság:

Kegyelmes Édes Atyánk a Jézus Krisztus által!

Köszönjük Istenünk, hogy Te ismét a szívünkre helyezed, hogy Te nem vagy más, mint merő szeretet! Köszönjük, hogy a Te Fiadban felismerhetjük a valódi szeretetet! Szükségünk van arra, hogy megismerjük és követhessük Fiadat, aki maga a testet öltött szeretet! Urunk, megvalljuk, hogy gyakran túlterheltnak érezzük magunkat. Köszönjük, hogy ilyenkor eszünkbe idézed, hogy a szeretet nem más, mint szolgálat. Köszönjük, hogy Fiad által Te soha nem szűnsz meg értünk szolgálni és közbenjárni. Köszönjük, hogy a Te szereteted döntés alapú és a mi hűtlenségünk, bukásaink sem tántorítanak el attól, hogy szeretettel kitarts mellettünk. Köszönjük, hogy a Te szeretetedben nincs határ! Köszönjük, hogy a Te szereteted egyszerre a Fiad áldozata is, mellyel visszavezetsz bennünket magadhoz. Köszönjük, hogy a Te áldozatodból felismerhetjük, hogy milyen értékesnek tartasz bennünket! Segíts, hogy gyermekeidként mi is tudjunk szolgálni és ha kell a megbocsájtás áldozatát meghozni a magunk kapcsolataiban: a családban, a munkahelyen és a gyülekezetben is.

Urunk! Rád bízunk a betegeket és a szenvedőket! Te adj enyhülést, kiutat és erőt a betegségben lévőknek! Hozzád fordulunk a gyászolók nevében is, főképpen akkor, amikor Szűcs Jenőné született Dóczé Aranka családjáért imádkozunk! Emlékeztessél és vigasztalj bennünket, hogy reménységünk lehet Igéd által a feltámadásban, mert ahogyan a mag a földbe hull és új növény hajt ki belőle, úgy lesz a holtak feltámadása is: Te adsz olyan testet az elhunytaknak, amelyet Te elhatározta. Imádkozunk gyülekezetünkért és egyházunkért! Add, hogy egymás felé is szolgáló, áldozatot vállaló közösségként követhessünk Téged, és készülődjünk karácsony ünnepére! Imádkozunk városunkért, országunkért, vezetőinkért: adj nekik bölcsességet a vezetésben! Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

Csendes perc

Mi Atyánk

Záró ének: 488,1-4 – „Szent vagy, szent vagy, szent vagy...”

Áldás

Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged!
Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajta és könnyörüljön terajta!
Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád és adjon békességet neked! Ámen.

Himnusz